

תמר שילה, אלמנתו של הפרופסור יגאל שילה, מגיבה על כרזת השיטנה נגד בעלה, מספרת על המאבק שהתנהל סביב החפירות בעירידיד, על עבודתו של יגאל, על מחלתו הקשה ועל מותו

"יגאל ידע מההתחלה מה יש לו. הוא היה אדם שאי אפשר להסחיד ממנו דברים כאלה. להיאבק במחלה

"יגאל לא היה אף פעם אלים. להיפך, הוא היה צריך למחן אנשים צעירים במישלחת, שאיבדו את הסבלנות"

ראיינה ענת סרגוסקי

"אם הדתיים אינם מוקיעים קיצונית את הכרזה שלא יבואו בטענות כשידברו על הציבור הדתי בהכללות"

"תגובת הדתיים, אחרי הפצת הכרזה, היחה מתבקשת לא למעני או למען יגאל, אלא למען דמוחם של דתיים"

"לא היו לנו אשליחות לגבי המחלה. היו לנו תיקוות"

"נסענו לשנח שבחון בארצות הברית, כחלק מההתמודדות עם המחלה"

"יגאל נלחם במחלה

ככל שהיה ניתן!"

הקירות כרזות בעברית שגוייה המבשרות לציבור החרדי את דבר מותו של "אותו האיש הרשע מרושע, הכופר הטמא ומטמא, העוכר ישראל, שהרס קברות ישראל במורד הרה"בית, האפיקורס יגאל שילה ימח שמו, שנפל מגר מת, אחרי שהתפתל ביסורים קשים מאוד בעודו בחיים, ועתה השאול והאבדון ישלימו את חלק המגיע לו בקבר, ויושלכו עצמותיו כדומן בכף הקלע עדי" עד.

כך נפתחה שוב מילחמת החורמה של החרדים הקיצוניים, שראשיתה ב" 1981. גם אז עמד במרכזה הפרופסור שילה.

לפני קצת יותר מחודש חלה הרעה חמורה במצבו של יגאל. איילת הפסיקה את הטיול במיזרח, נסעה לארצות הברית וביחד שבה המישפחה לישראל. הם כבר ידעו שהנורא מכל עומד לקרות.

אחרי ימים מעטים, שבהם הספיק יגאל לשהות בביתו המטופח בירושלים, הוא אושפז בבית החולים. זמן קצר אחר כך הוא נפטר.

יתכן שמותו לא היה זוכה להד כה גדול, לולא טרחה החרדים בירושלים להוסיף את דעתם.

ברחובות מאה שערים בבירה הופצו על

תחת הרושם הנורא של מה שעבר עליה בשבועות האחרונים.

תמר ויגאל שילה, הפרופסור לארכיאולוגיה, גיה, נסעו לפני קצת יותר משנה לשנת שבתון בארצות הברית. דרור, הבן הצעיר, הצטרף להוריו.

איילת (22), הבת, נסעה לכיוון ההפוך, לטיול של אחרי צבא במיזרח הרחוק.

יגאל כבר היה חולה מאוד כשהחליטו השניים לבצע את תוכניתם המקורית, ולצאת לשנת השבתון שתוכננה זמן רב מראש. הם החליטו להמשיך בחיים כחלק מן ההתמודדות במחלה הממארת.

ה טלפון בבית מישפחת שילה אינו מפסיק לצלצל. חברים ומכרים מציעים עזרה, מזמינים, מעודדים, תומכים.

את דרור שילה, בן ה" 15, פגשתי בחצר בחברת ילדים אחרים. דרור דומה דימיון מפתיע לאביו.

תמר שילה יושבת בבית ועונה בחן ובסבלנות לכל המטלפנים הרבים. בזמן שהייתי שם דחתה מיספר לא מבוטל של הזמנות לארוחת הערב של יום השישי.

לבושה במיכנסים ג'ינס מחמיאים, בחו"ל צת-טריקו סגולה ובנעלי בית, נמצאת תמר (תמי, במי חבריה הקרובים) עדיין